

F. t. l. vedr. straffeloven og forskellige andre love

opfordrer til ikke nærmere konkretiserede voldshandlinger over for personer i Danmark.

I langt de fleste tilfælde vil en handling, der er omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 2, litra a eller b, formentlig også være strafbar i gerningslandet (dobbelts strafbarhed). Også i disse tilfælde bevirker de foreslåede bestemmelser imidlertid den forenkling, at handlingen under en eventuel straffesag i Danmark alene skal behandles efter danske regler, uden at der er behov for at indhente oplysninger om lovgivningen i gerningslandet (modsat efter det foreslåede nr. 1, hvor der stilles krav om dobbelt strafbarhed, jf. ovenfor). Det foreslåede nr. 2 vil imidlertid også omfatte tilfælde, hvor handlingen *ikke* er strafbar i gerningslandet.

Der henvises i øvrigt til forslaget til straffelovens § 10, stk. 2, jf. nedenfor om muligheden for at se bort fra gerningslandets straffemaksimum i tilfælde af retsforfølgning for handlinger af den karakter, der er nævnt i forslaget til straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2.

Der henvises endvidere til forslaget til straffelovens § 7 a om dansk straffemyndighed i andre tilfælde, hvor den forurettede har den ovennævnte tilknytning til Danmark (jf. herved det passive personalprincip).

Det foreslåede *stk. 2* vedrører handlinger foretaget *uden for* et myndighedsområde, jf. om dette udtryk ovenfor bemærkningerne til forslaget til straffelovens § 6. Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i straffelovens § 7, stk. 1, nr. 1.

Det forudsættes, at bestemmelsen som hidtil vil finde anvendelse på handlinger, som foretages på udenlandsk fartøj, der befinder sig på *åbent hav* eller i *internationalt luftrum*. Dansk straffemyndighed er således i sådanne tilfælde fortsat *ikke* betinget af, at forholdet også er strafbart efter lovgivningen i det land, hvor fartøjet er hjemmehørende (flagstaten). Handlinger foretaget på *dansk* fartøj, der befinder sig på åbent hav eller i internationalt luftrum, vil være omfattet af dansk straffemyndighed efter forslaget til straffelovens § 6, nr. 3 (og således hverken betinget af dobbelt strafbarhed eller af minimumskrav til strafferammen).

Det foreslåede *stk. 3* viderefører med redaktionelle ændringer den gældende bestemmelse i straffelovens § 7, stk. 2, hvorefter lovens § 7, stk. 1, nr. 1 og 2 (der foreslås videreført som straffelovens § 7, stk. 2, henholdsvis stk. 1, nr. 1, jf. ovenfor), finder tilsvarende anvendelse med hensyn til handlinger foretaget af en person, der har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige, og som opholder sig her i landet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7 a

Den foreslåede bestemmelse vedrører dansk straffemyndighed i forhold til handlinger, som er foretaget i udlandet og er rettet mod personer med tilknytning til Danmark (det passive personalprincip). De foreslåede stk. 1 og stk. 2 er nye og tilsigter en udvidet beskyttelse af ofre (forurettede) med dansk tilknytning. Det foreslåede stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 3.

Den gældende bestemmelse i straffelovens § 8, nr. 3, omfatter efter sin ordlyd personer, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat. Med forslaget til straffelovens § 7 a udvides personkredsen til også at omfatte personer, som har *lignende fast ophold* her i landet, jf. om dette udtryk ovenfor bemærkningerne til forslaget til straffelovens § 7.

Straffemyndighed efter den gældende bestemmelse forudsætter, at forurettedes tilknytning til Danmark i form af statsborgerskab mv. foreligger på *gernings-tidspunktet*. Det foreslås, at dette kommer til at fremgå udtrykkeligt af loven.

Med de foreslåede *stk. 1* og *stk. 2* udvides området for dansk straffemyndighed på grundlag af det passive personalprincip til også at omfatte handlinger af en vis grovhed, der er rettet mod den nævnte personkreds, når handlingen er foretaget *inden for* et fremmed myndighedsområde, jf. om dette udtryk ovenfor bemærkningerne til forslaget til straffelovens § 6.

Dansk straffemyndighed er efter forslaget betinget af, at forholdet også er strafbart efter lovgivningen på gerningsstedet (dobbelts strafbarhed).

Det er endvidere en betingelse, at forholdet efter dansk lovgivning kan medføre straf af fængsel i mindst 6 år. Dansk straffemyndighed efter den foreslåede bestemmelse kræver derimod ikke, at forholdet er omfattet af en bestemt strafferamme efter lovgivningen på gerningsstedet. Denne strafferamme vil imidlertid have betydning ved udmålingen af den konkrete straf, jf. forslaget til straffelovens § 10, stk. 2.

Det er herudover en betingelse, at der er tale om en alvorlig lovovertrædelse i form af forsægtligt drab (straffelovens § 237), grov vold (straffelovens § 245 og § 246, jf. § 245), frihedsberøvelse (straffelovens § 261) eller røveri (straffelovens § 288), en almenfarlig forbrydelse (straffelovens kapitel 20, herunder f.eks. § 180 om brandstiftelse og § 183 om sprængning), en forbrydelse mod kønssædeligheden (straffelovens ka-